

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ได้แก่
  - 1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ของกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.4 การเปิดรับรายการโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง
2. การทดสอบสมมติฐาน
  - 2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมืองและเขตชนบท ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
  - 2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมืองและเขตชนบท ในด้านการเปิดรับรายการโทรทัศน์
  - 2.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวกับการเปิดรับรายการโทรทัศน์
  - 2.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์

1. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 300 คน เป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาใน
เขตจังหวัดสงขลา จากโรงเรียนในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลทั้งหมดจำนวน 7 โรงเรียน
ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลสงขลา โรงเรียนวัดโคกสमानคุณ โรงเรียนชุมชนบ้านทางควาย โรงเรียน
วัดสามกอง โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำน้อย โรงเรียนวัดสमानไชย และโรงเรียนชุมชนวัดเจ็ทียงาม

เมื่อจำแนกลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา ได้ผลดัง

ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตที่เรียน

เขตที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
- เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตเมือง	180	60.0
- เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตชนบท	120	40.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนในเขตเมืองมีจำนวน 180 คน หรือร้อยละ 60.0 มีจำนวนมากกว่าเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนในเขตชนบท ซึ่งมีจำนวน 120 คน หรือร้อยละ 40.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
10	37	12.3
11	132	44.0
12	123	41.0
13	6	2.0
14	2	0.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตจังหวัดสงขลา จะมีอายุในช่วง 10-14 ปี โดยอายุของเด็กนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ อายุ 11 ปี มีจำนวน 132 คน หรือร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ มีอายุ 12 ปี มีจำนวน 123 คน หรือร้อยละ 41.0 และพบว่าเด็กนักเรียนที่มีอายุ 14 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวนเพียง 2 คน หรือร้อยละ 0.7 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	147	49.0
หญิง	153	51.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา ทั้งหมด 300 คน เป็นเด็กนักเรียนชาย จำนวน 147 คน หรือร้อยละ 49.0 มีจำนวนใกล้เคียงกับเด็กนักเรียนหญิง คือมีจำนวน 153 คน หรือร้อยละ 51.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ	8	2.7
แม่	17	5.7
พ่อและแม่	252	84.0
ญาติ	23	7.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับทั้งพ่อและแม่ มีจำนวนมากที่สุด คือ 252 คน หรือร้อยละ 84.0 เด็กนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติ และอาศัยอยู่กับแม่ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ มีจำนวน 23 คน หรือร้อยละ 7.7 และจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 5.7 ตามลำดับ ส่วนเด็กนักเรียนที่อาศัยอยู่กับพ่อ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวนเพียง 8 คน หรือร้อยละ 2.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพของครอบครัว

สภาพของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อและแม่หย่าขาดจากกัน	18	6.0
พ่อเสียชีวิต	11	3.7
แม่เสียชีวิต	4	1.3
พ่อและแม่อาศัยอยู่ร่วมกัน	267	89.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนในชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่จะมีสภาพครอบครัวโดยที่พ่อและแม่อาศัยอยู่ร่วมกัน คือมีจำนวนถึง 267 คน หรือ ร้อยละ 89.0 รองลงมา คือเด็กนักเรียนที่มีสภาพครอบครัวโดยที่พ่อและแม่หย่าขาดจากกัน และ พ่อเสียชีวิตแล้ว มีจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 6.0 และจำนวน 11 คน หรือร้อยละ 3.7 ตามลำดับ สำหรับเด็กนักเรียนที่มีสภาพครอบครัว โดยที่แม่เสียชีวิตแล้วมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของพ่อ

อาชีพของพ่อ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	101	33.7
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	51	17.0
เกษตรกร	60	20.0
พ่อบ้าน	10	3.3
พนักงานบริษัท	17	5.7
กรรมกร, รับจ้างทั่วไป	47	15.7
ประมง	6	2.0
อื่น ๆ	8	2.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมปลาย ในเขตจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่แล้วพ่อจะประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด คือมีจำนวน 101 คน หรือร้อยละ 33.7 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร มีจำนวน 60 คน หรือร้อยละ 20.0 ส่วนเด็กนักเรียนที่พ่อประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนใกล้เคียงกันกับเด็กนักเรียนที่พ่อประกอบอาชีพกรรมกร หรือรับจ้างทั่วไป คือมีจำนวน 51 คน หรือร้อยละ 17.0 และจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 15.7 ตามลำดับ เด็กนักเรียนที่พ่อเป็นพ่อบ้าน มีจำนวน 10 คน หรือร้อยละ 3.3 และพบว่าเด็กนักเรียนที่พ่อประกอบอาชีพทำการประมงมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียง 6 คน หรือร้อยละ 2.0

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของแม่

อาชีพของแม่	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	74	24.7
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	73	24.3
เกษตรกร	69	23.0
แม่บ้าน	48	16.0
พนักงานบริษัท	11	3.7
กรรมกร, รับจ้างทั่วไป	18	6.0
ประมง	7	2.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่แล้วแม่จะประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด คือมีจำนวน 74 คน หรือร้อยละ 24.7 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับเด็กนักเรียนที่แม่ประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว คือมีจำนวน 73 คน หรือร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกร มีจำนวน 69 คน หรือร้อยละ 23.0 เด็กนักเรียนที่แม่ประกอบอาชีพแม่บ้านและกรรมกร หรือรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 48 คน หรือร้อยละ 16.0 และจำนวน 18 คน หรือร้อยละ 6.0 ตามลำดับ และพบว่าเด็กนักเรียนที่แม่ประกอบอาชีพทำประมง มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียง 7 คน หรือร้อยละ 2.3

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	30	10.0
ระดับปานกลาง	227	75.7
ระดับสูง	43	14.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือมีจำนวน 227 คน หรือร้อยละ 75.7 รองลงมา คือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของเด็กนักเรียนอยู่ในระดับสูง มีจำนวน 43 คน หรือร้อยละ 14.3 และเด็กนักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 30 คน หรือร้อยละ 10.0 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาถึงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน และการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบปล่อยปละละเลย ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว เน้นแบบประชาธิปไตย

การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ	165	54.7
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบประชาธิปไตยในระดับสูง	135	45.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ซึ่งมีจำนวน 163 คน หรือร้อยละ 54.7 ส่วนเด็กนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบประชาธิปไตยในระดับสูงมีจำนวน 135 หรือร้อยละ 45.3 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 21 ประกอบในภาคผนวก)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว
เน้นแบบเข้มงวดกวดขัน

การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบเข้มงวดกวดขันในระดับต่ำ	185	61.7
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง	115	38.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวของเด็กนักเรียนชั้นประถมปลายในเขต
จังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขันใน
ระดับต่ำ ซึ่งมีจำนวนถึง 185 คน หรือร้อยละ 61.7 มีจำนวนมากกว่าเด็กนักเรียนที่ครอบครัวมี
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง ซึ่งมีจำนวน 115 คน หรือร้อยละ
38.3 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 21 ประกอบในภาคผนวก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว เน้นแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบปล่อยปละละเลยในระดับต่ำ	164	54.7
ครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง	136	45.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลาเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบปล่อยปละละเลยในระดับต่ำ มีจำนวน 164 คน หรือร้อยละ 54.7 ส่วนเด็กนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง มีจำนวนมากกว่า คือ 136 คน หรือร้อยละ 45.3 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 21 ประกอบในภาคผนวก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 การเปิดรับรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาถึงการเปิดรับรายการโทรทัศน์ของเด็กนักเรียนชั้นประถมปลาย ในเขตจังหวัดสงขลา ระดับของการเปิดรับรายการโทรทัศน์ วัตถุประสงค์จากความมั่งคั่งในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ 10 ประเภท โดยจัดแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่ากัน ได้ผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการเปิดรับรายการโทรทัศน์

ระดับการเปิดรับรายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เปิดรับน้อย	6	1.3
เปิดรับปานกลาง	122	41.0
เปิดรับมาก	172	57.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนโดยส่วนใหญ่แล้วเปิดรับรายการโทรทัศน์ในระดับมากมีจำนวนถึง 172 คนหรือร้อยละ 57.7 รองลงมาคือ เปิดรับรายการโทรทัศน์ในระดับปานกลาง คือมีจำนวน 122 คน หรือร้อยละ 41.0 ส่วนเด็กนักเรียนที่ทำการเปิดรับรายการโทรทัศน์ในระดับน้อยนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเช่นกัน คือมีเพียง 6 คน หรือร้อยละ 1.3 เท่านั้น (ดูรายละเอียดในตารางที่ 23 ประกอบในภาคผนวก)

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ

ประเภทรายการ	ค่าเฉลี่ย
1. ข่าวและบริการสังคม	2.4
2. สารคดี	2.5
3. รายการเพื่อการศึกษา	1.9
4. ศิลปะและดนตรี	2.4
5. รายการสำหรับเด็กและภาพยนตร์การ์ตูน	2.8
6. ละครโทรทัศน์	2.6
7. ภาพยนตร์	2.6
8. ปกิณฑะบันเทิง	2.3
9. กีฬา	2.0
10. ศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม	2.3

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนทั้งในเขตเมือง และเขตชนบทเปิดรับมากที่สุด คือ รายการสำหรับเด็กและภาพยนตร์การ์ตูน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.8 รองลงมาคือประเภทละครโทรทัศน์และภาพยนตร์มีค่าเฉลี่ย 2.6 ประเภทรายการที่นักเรียนเปิดรับน้อยที่สุด คือ รายการเพื่อการศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.9 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 23 ประกอบ ในภาคผนวก)

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง และเขตชนบท ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	T	P
เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง	180	12.79	3.07	1.10	0.272
เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท	120	12.43	2.68		

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง และเขตชนบท ไม่มีความแตกต่างกันในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ เด็กนักเรียนทั้งในเขตเมืองและในเขตชนบทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง และ เขตชนบท ในด้านการเปิดรับรายการโทรทัศน์

ตารางที่ 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ในด้านการเปิดรับรายการโทรทัศน์

กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	T	P
เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง	180	23.89	2.64	1.32	0.189
เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท	120	23.45	2.92		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง และ ในเขตชนบท ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการเปิดรับรายการโทรทัศน์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ เด็กนักเรียนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท เปิดรับรายการโทรทัศน์ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวกับการ
เปิดรับรายการโทรทัศน์

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว
เน้นแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน
และการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบปล่อยปละละเลย กับการเปิดรับรายการ
โทรทัศน์

กลุ่ม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ (r)		
	เน้นแบบประชาธิปไตย	เน้นแบบเข้มงวดกวดขัน	เน้นแบบปล่อยปละละเลย
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	.3228***	.0729	.0848

*** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .001

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว
เน้นแบบประชาธิปไตย กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ มีค่า .3228 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่าถ้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งหมายถึงเด็กนักเรียนชั้นประถมปลายทั้งหมดมีลักษณะ
การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตยสูง จะส่งผลให้เด็กนักเรียนเปิดรับรายการ
โทรทัศน์ในระดับสูงด้วยเช่นกัน ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเล็งงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน และเน้นแบบปล่อยปละละเลย กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ มีค่าเป็น .0729 และ .0848 ตามลำดับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าลักษณะการอบรมเล็งงดูในครอบครัว ทั้ง 2 รูปแบบไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ของเด็กนักเรียน กล่าวคือ ไม่ว่าครอบครัวของเด็กนักเรียนจะมีลักษณะการอบรมเล็งงดูเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน หรือปล่อยปละละเลย ในระดับสูงหรือต่ำก็ไม่มีผลต่อการเปิดรับรายการโทรทัศน์ของเด็กนักเรียน ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ กับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ

	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ในครอบครัวกับประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ		
	เน้นแบบ ประชาธิปไตย	เน้นแบบ เข้มงวดกวดขัน	เน้นแบบ ปล่อยปละละเลย
1. ข้าวและบริการสังคม	.2329***	.0695	.0380
2. สารคดี	.1538**	.0503	-.0506
3. รายการเพื่อการศึกษา	.1230*	.0645	-.0306
4. ศิลปะและดนตรี	.2570***	.0741	.0433
5. รายการสำหรับเด็ก และภาพยนตร์การ์ตูน	.0242	.0698	.0526
6. ละครโทรทัศน์	.0704	-.1333*	.0047
7. ภาพยนตร์	.0943	-.0088	.0998
8. ปกิณฑะบันเทิง	.1088	.0568	.0244
9. กีฬา	.2179***	-.0009	.0247
10. ศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม	.1683**	.0729	.1774**

*** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .001

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .01

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมปลายทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการ

โทรทัศน์ประเภทรายการข่าวและบริการสังคม มีค่า .2329 รายการศิลปะและดนตรีมีค่า .2570
และรายการกีฬา มีค่า .2179 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สำหรับ เด็กนักเรียนชั้นประถมปลายในเขตเมืองและเขตชนบทที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
ในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภท
รายการละครโทรทัศน์ มีค่า -.1333 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เด็กนักเรียนชั้นประถมปลายในเขตเมืองและเขตชนบทที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูใน
ครอบครัวเน้นแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทรายการ
ศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม มีค่า .1774 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับการเปิดรับรายการ

โทรทัศน์

ตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับการเปิดรับรายการโทรทัศน์

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ (r)
297	.1220*

* ระดับนัยสำคัญ น้อยกว่า .05

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ มีค่าเป็น .1220 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ถ้าเด็กนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านดีก็จะมี การเปิดรับรายการโทรทัศน์มาก และถ้าเด็กนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านไม่ดี จะมีการเปิดรับรายการโทรทัศน์น้อยลง ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับ
ประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ

ประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ   ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
กับประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ

1. ข่าวและบริการสังคม	.1628**
2. สารคดี	.1133
3. รายการเพื่อการศึกษา	.1339*
4. ศิลปะและดนตรี	.0937
5. รายการสำหรับเด็ก และภาพยนตร์การ์ตูน	-.0962
6. ละครโทรทัศน์	.0009
7. ภาพยนตร์	-.0962
8. ปกปิดบังบันเทิง	-.0407
9. กีฬา	.1631**
10. ศาสนาและส่งเสริมศีลธรรม	-.9796

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .01

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมปลายในเขตเมืองและ
เขตชนบทที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านดี มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์
ประเภทรายการข่าวและบริการสังคม มีค่า .1628 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มีความ
สัมพันธ์กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทรายการกีฬา มีค่า .1631 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .01 และมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทรายการเพื่อการศึกษา
มีค่า .1339 อย่างมีนัยสำคัญที่ .05